

AITASO BATEN SOLASAK BERE ILOBASO CHUMEARI

EUSKARAZ IZKIRIBATZAILEEN INDAR-NEURTZAN BIGARREN GARAIT-SARIJA

Ikusten dugu gizon bat aitasotu denean,
Etch' aintzinean jarririk alki baten gainean:
Bere aurrak ezarririk bizi molde onean,
Ilobaso chume bati dagona solasean.

Ez da mendi muturrean elurra churiago,
Aitasok buru gainean bilua duen baino;
Bainan bozki eta chuchen mintzo baita oraino,
Atseginez entzutera ilobasoa dago!

Aitasok erraiten dio: Zuk, ene aur maitea,
Ikasia duzu ongi Jainkuaren legea;
Nai dauzut erakutsi lurreko bizitzea:
Nola izan dezakezun zorionez betea.

Egun guziz artarekin otoitz'azu Jainkua,
Eta atchik ait' amentzat apaltasun osua;
Oroit zaite badutela manatzeko eskua;
Ura kenduz urrun dago bizitze bakezkua!

Artizarra agertzean, jaiki zaite oetik,
Zeren ez baitu egunak oren ederragorik;
Bas' oilarrak orduan du kantatzen oianetik,
Baita burua choriak azaltzen egal-petik.

lizi-ek ernatzean eman zaite lanean,
Lana baita errechago goizik asten denean;

Bozkariatuko zare iguzki' agertzean,
Pentze lilien usaina zureganat eltzean.

Maainean lagunekin zaudenean jarria,
Izan zaite alegera eta maitagarria;
Lotsaz dagon bearrari eginaraz irria,
Sor dakijon biotzean bozkario berria!

Eskuarazko mintzatzea atchik' azu miian,
Ez baita ederragorik zeruaren azpian;
Nola arrano zaarra pinpiriñen artian,
Alaber dago eskuara auzokoen erdian.

Eskualdun andretan dira baliosenak beti;
Erlea bezain langile, bildotsa bezain ezti,
Iragaita zarenean ogoi urtetan goiti,
Bea zozu urbildanik alakoa den bati.

Azken urtea ez badu aurten ene biziak,
Erakutsiko daukitzut Euskal-dantza jauziak:
Nik aitasotua gatik ez ditut aantziak,
Ikasi bear ditutzu, aal badut, guziak.

Aitaso asi zen kantuz muchikoen airean,
Piko guziak izartuz bi zangoez lurrean,
Eta ez dute etsitu ongi ikas artean:
Alako aitasoa da maitagarri etchean!

PIERRE DIBARRART,
Baigorrikoa.

